ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ԺՈՂՈՎԻ ՆԱԽԱԳԱՀ

Ն –869 *6 հուլիսի 2009թ.*

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՎԱՐՉԱՊԵՏ
ՊԱՐՈՆ Տ. ՍԱՐԳՍՅԱՆԻՆ

Հարգելի պարոն Վարչապետ

Ի լրումն 2009 թվականի մայիսի 14-ի գրության Ձեզ եմ ուղարկում Ազգային ժողովի պատգամավոր Վիկտոր Դալլաքյանի կողմից օրենսդրական նախաձեռնության կարգով ներկայացված «Զանգվածային լրատվության մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքում փոփոխություն և լրացումներ կատարելու մասին» և «Հայաստանի Հանրապետության քրեական օրենսգրքում լրացում և փոփոխություններ կատարելու մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքների նախագծերի փաթեթի լրամշակված տարբերակը:

Հ. ԱԲՐԱՀԱՄՅԱՆ

52

Հ.Հ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ
Մուտք թիվ 02-9532
08 — 07 — 09

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ԺՈՂՈՎԻ ՆԱԽԱԳԱՀ

6 հուլիսի 2009թ.

Ի լրումն 2009 թվականի մայիսի 14-ի գրության շրջանառության մեջ դնել Ազգային ժողովի պատգամավոր Վիկտոր Դալլաքյանի կողմից օրենսդրական նախաձեռնության կարգով ներկայացված «Զանգվածային լրատվության մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքում փոփոխություն և լրացումներ կատարելու մասին» և «Հայաստանի Հանրապետության քրեական օրենսգրքում լրացում և փոփոխություններ կատարելու մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքների նախագծերի փաթեթի լրամշակված տարբերակը:

Հ. ԱԲՐԱՀԱՄՅԱՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ԺՈՂՈՎ

Պ Ա Տ Գ Ա Մ Ա Վ Ո Ր

Թիվ Ը/Տ-030-Ե-61

«6» հուլիս 2009 թ.

375095, Երևան, Մ.Բաղրամյանի պող. 19
Հեռ. 588-242
Էլ. փոստ vdallaqyan@parliament.am

ՀՀ ԱԺ ՆԱԽԱԳԱՀ
ՊՐՆ. Հ. ԱԲՐԱՀԱՄՅԱՆԻՆ

Մեծարգո նախագահ

Ձեզ եմ ներկայացնում 13.05.2009թ. իմ կողմից օրենսդրական նախաձեռնության կարգով շրջանառության մեջ դրված «Զանգվածային լրատվության մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքում փոփոխություն և լրացումներ կատարելու մասին» և «ՀՀ քրեական օրենսգրքում լրացում և փոփոխություններ կատարելու մասին» օրենքների նախագծերի փաթեթի լրամշակված տարբերակը:

Խնդրում եմ նախագծերի փաթեթի լրամշակված տարբերակը սահմանված կարգով դնել շրջանառության մեջ:

Կից ներկայացվում է նաև՝

ա) օրենքների նախագծերի փաթեթի հիմնավորումը,
բ) այլ օրենքներում փոփոխություններ կատարելու անհրաժեշտության բացակայության վերաբերյալ տեղեկանք,
գ) տեղեկանք օրենքի և օրենսգրքի փոփոխվող հոդվածների վերաբերյալ,
դ) տեղեկանք սույն փաթեթի մասին իրազեկված ԶԼՄ-ների ցանկի վերաբերյալ:

Հարգանքներով՝ Վ. Դալլաքյան

Մուտք հ. 771-160
«06» 07 2009 թ.
ՀՀ ԱԶԳԱՅԻՆ ԺՈՂՈՎ

Նախագիծ
(լրամշակված)

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ

ՕՐԵՆՔԸ

«ԶԱՆԳՎԱԾԱՅԻՆ ԼՐԱՏՎՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ» ՀՀ ՕՐԵՆՔՈՒՄ ՓՈՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆ ԵՎ ԼՐԱՑՈՒՄՆԵՐ ԿԱՏԱՐԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ»

Հոդված 1. «Զանգվածային լրատվության մասին» Հայաստանի Հանրապետության 2003 թվականի դեկտեմբերի 13-ի թիվ ՀՕ-14-Ն օրենքի (այսուհետ՝ օրենք) 4-րդ հոդվածի 3-րդ կետը լրացնել հետևյալ բովանդակությամբ 6)-րդ ենթակետով «6) լրատվության միջոցի տարածմանը (բաժանորդագրություն, առաքում, իրացում) խոչընդոտելը»:

Հոդված 2. Օրենքը լրացնել հետևյալ բովանդակությամբ 4.1, 4.2, և 4.3 հոդվածներով՝

1) Հոդված 4.1. Լրագրողի իրավունքները

Լրագրողը օրենքով սահմանված կարգով իրավունք ունի՝

1. փնտրել, հավաքել, ստանալ պատրաստել, խմբագրել և տարածել տեղեկատվություն,
2. իր մասնագիտական օրինական գործնեությունն իրականացնելիս լրագրողի վկայականով այցելել տարերային և այլ աղետների, վթարների, արտակարգ իրավիճակ հայտարարված վայրեր, արգելանոցներ, զնագվածային անկարգությունների ու քաղաքացիների զանգվածային կուտակումների հատուկ պահպանվող վայրեր, հանցագործության դեպքի վայր, դատավարությունների, հատուկ թույլտվությամբ՝ հատուկ պահպանության վայրեր, անարգել մուտք և ելք ունենալ ծերբակալվածներին պահելու վայր և կալանավորվածներին պահելու վայր ու պատիժը կատարելու վայր, ինչպես նաև ներկա գտնվել ժողովների, հանրահավաքների, երթերի, ցույցերի և այլ հավաքների,
3. կատարել գրառումներ՝ այդ թվում տեսագրության, ձայնագրության, պատճենահանման, լուսանկարման և նկարահանման միջոցների օգտագործմամբ,
4. պատճենահանել, կրկնօրինակել, հրատարակել, հրապարակել կամ այլ կերպ վերարտադրել փաստաթղթեր և նյութեր,
5. հրաժարվել իր ստորագրությամբ նյութ կամ հրապարակում պատրաստելուց, եթե այն չի համապատասխանում իր համոզմունքներին,
6. հրաժարվել խմբագրության կամ խմբագրի կողմից իրեն տված այն հանձնարարություններից, որոնց բնույթը կամ կատարումը կարող է առաջացնել օրենքի խախտում,
7. հրաժարվել իր գրած հոդվածը կամ պատրաստած նյութը հրապարակելուց, եթե դրանց բովանդակությունը, աղավաղված է խմբագրի (խմբագրակազմի, խմբագրական խորհրդի և այլն) կողմից,
8. ճշտել իրեն տրված տեղեկատվության հավաստիությունը,
9. շարադրել իր անձնական դատողությունները, գնահատականները, մեկնաբանությունները և նկատառումները այն նյութերում կամ հրապարակումներում, որոնք պետք է տարածվեն իր ստորագրությամբ,
10. իր գրած հոդվածը կամ պատրաստած նյութը հրապարակել (տարածել) սեփական ստորագրությամբ, կեղծանունով կամ առանց ստորագրության,
11. տեղեկատվություն ստանալու նպատակով այցելել պետական և տեղական ինքնակառավարման մարմիններ, կուսակցություններ, կազմակերպություններ, հիմնարկներ կամ դրանց լրատվական ծառայություններ,
12. հարցազրույց վարել քաղաքացիների կամ պաշտոնատար անձանց հետ,
13. տեղեկատվություն ստանալու կապակցությամբ կամ իր հարցումներին համապատասխան ընդունելություն ստանալ պաշտոնատար անձանց կողմից,
14. ծանոթանալ պաշտոնական փաստաթղթերին ու նյութերին և իրենց միջոցների հաշվին ստանալ դրանց պատճենները,
15. ստանալ պետական, ծառայողական, առևտրային, բանկային կամ օրենքով սահմանված այլ գաղտնիք չպարունակող, մարդու անձնական կյանքին չվերաբերող փաստաթղթեր և նյութեր, դրանցից կատարել քաղվածքներ և պատճեններ,
16. լուսանկարել, նկարահանել, տեսագրել և ձայնագրել պետական և տեղական ինքնակառավարման մարմիններում, կուսակցություններում, կազմակերպություններում, հիմնարկներում, բաց տարածությունում և հասարակական վայրերում,
17. իրականացնել օրենքով սահմանված այլ լիազորություններ:

Զանգվածային լրատվության միջոցների ներկայացուցիչների պահանջով պետական և տեղական ինքնակառավարման մարմինները, հիմնարկները, կազմակերպությունները, կուսակցությունները, կազմակերպությունները և դրանց պաշտոնատար անձիք պարտավոր են նրանց տրամադրել համապատասխան տեղեկատվություն՝ բացառությամբ օրենքով սահմանված դեպքերի: Զանգվածային լրատվության միջոցների ներկայացուցիչները կարող են տեղեկատվություն ստանալ նաև քաղաքացիներից:

2) Հոդված 4.2. Լրագրողի պարտականությունները

Լրագրողը իր մասնագիտական օրինական գործունեությունն իրականացնելիս պարտավոր է՝

1. հարգել այլոց իրավունքները, օրինական շահերը, պատիվը, արժանապատվությունն ու բարի համբավը, չհրապարակել (չտարածել) դրանք արատավորող լուրեր ու տեղեկություններ,
2. իրավասու մարմնի կամ անձի առաջին, իսկ պահանջի դեպքում ներկայացնել լրագրողի վկայականը կամ անձը և լրագրողի լիազորությունները հավաստող այլ փաստաթուղթ,
3. չհրապարակել պատերազմի, ռասիզմի, բռնության, ազգային և կրոնական թշնամանքի, թմրամոլության, մարմնավաճառության և քրեորեն հետապնդելի այլ արարքների քարոզչություն պարունակող նյութեր,
4. չհրապարակել կեղծ տեղեկատվություն, չաղավաղել քաղաքացիների կամ պաշտոնատար անձանց հետ վարած հարցազրույցների բովանդակությունը,
5. լրատվության միջոցի խմբագրին տեղեկացնել չստուգված փաստերի (տեղեկությունների) մասին, որոնց հրապարակումը (տարածումը) կարող է խախտել սույն օրենքի պահանջները,
6. տեղեկություններ հաղորդած անձանց պահանջով նշել այդ տեղեկության աղբյուրը և մեջբերման հեղինակին, կամ պահպանել տեղեկությունների և դրանց աղբյուրի գաղտնիությունը,
7. քաղաքացիներից կամ պաշտոնատար անձանցից տեղեկություններ ստանալիս նրանց նախապես զգուշացնել ձայնագրության, տեսագրության, լուսանկարման և նկարահանման մասին, բացառությամբ սույն օրենքի 4.3 հոդվածով նախատեսված դեպքերի:

3) Հոդված 4.3 Թաքնված գրառում

Տեղեկությունների և նյութերի ձեռքբերումը թաքնված ձայնագրության, տեսագրության, լուսանկարման և նկարահանման օգտագործմամբ թույլատրվում է եթե, առկա է հետևյալ հանգամանքներից որևիցե մեկը՝
1) դա չի խախտում մարդու և քաղաքացու սահմանադրական իրավունքներն ու ազատությունները,
2) եթե դա անհրաժեշտ է հասարակական շահերը պաշտպանելու համար և ձեռնարկված են համապատասխան միջոցներ կողմնակի անձանց հնարավոր նույնականացումը կանխելու համար,
3) եթե գրառման ցուցադրումը կատարվում է դատարանի որոշմամբ:

Հոդված 3. Սույն օրենքն ուժի մեջ է մտնում պաշտոնական հրապարակման օրվան հաջորդող տասներորդ օրը:

<u>Նախագիծ</u>
(լրամշակված)

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ

ՕՐԵՆՔԸ

«ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՔՐԵԱԿԱՆ ՕՐԵՆՍԳՐՔՈՒՄ ՓՈՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆ ԿԱՏԱՐԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ»

Հոդված 1. «Հայաստանի Հանրապետության 2003թ. ապրիլի 18-ի քրեական օրենսգրքի (այսուհետ՝ օրենսգիրք) 164-րդ հոդվածը շարադրել հետևյալ բովանդակությամբ՝

«Հոդված 164. Լրատվության ոլորտում խոսքի ազատության իրավունքի ապահովմանը խոչընդոտելը

Գրաքննությունը կամ որևէ տեղեկատվություն տարածելուն կամ դա տարածելուց հրաժարվելուն նպատակաուղղված կամ դրան հանգեցնող հարկադրանքը լրատվական գործունեություն իրականացնողի և լրագրողի նկատմամբ կամ լրագրողի մասնագիտական օրինական գործունեությանը խոչընդոտելը կամ խտրականությունը լրատվության համար անհրաժեշտ սարքավորումների և նյութերի քաղաքացիական շրջանառությունում կամ ցանկացած, այդ թվում՝ այլ երկրներում թողարկված և տարածված լրատվության միջոցներից օգտվելու՝ անձի իրավունքի սահմանափակումը կամ լրատվության միջոցի տարածմանը որևէ ձևով խոչընդոտելը կամ լրատվության ոլորտում խոսքի ազատության իրավունքի ապահովմանը այլ կերպ խոչընդոտելը՝
պատժվում է տուգանքով՝ նվազագույն աշխատավարձի երկուհարյուրապատիկից չորսհարյուրապատիկի չափով, կամ ազատազրկմամբ՝ առավելագույնը մեկ տարի ժամկետով:

Նույն արարքները, որոնք կատարել է պաշտոնատար անձն իր պաշտոնական դիրքն օգտագործելով՝
պատժվում են տուգանքով՝ նվազագույն աշխատավարձի չորսհարյուրապատիկից վեցհարյուրապատիկի չափով, կամ ազատազրկմամբ՝ առավելագույնը չորս տարի ժամկետով՝ որոշակի պաշտոններ զբաղեցնելու կամ որոշակի գործունեությամբ զբաղվելու իրավունքից զրկելով՝ առավելագույնը չորս տարի ժամկետով»:

Հոդված 2. Սույն օրենքն ուժի մեջ է մտնում պաշտոնական հրապարակման օրվան հաջորդող տասներորդ օրը:

ՀԻՄՆԱՎՈՐՈՒՄ

«ԶԱՆԳՎԱԾԱՅԻՆ ԼՐԱՏՎՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ» ՀՀ ՕՐԵՆՔՈՒՄ ՓՈՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆ ԵՎ ԼՐԱՑՈՒՄՆԵՐ ԿԱՏԱՐԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ» ԵՎ «ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՔՐԵԱԿԱՆ ՕՐԵՆՍԳՐՔՈՒՄ ՓՈՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆ ԿԱՏԱՐԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ» ՆԱԽԱԳԾԵՐԻ ՓԱԹԵԹԻ

Սույն օրինագծերի փաթեթի ընդունումը պայմանավորված է լրագրողների իրավունքների, պարտականությունների և պաշտպանվածության հիմնահարցերը կանոնակարգելու անհրաժեշտությամբ: Օրինագիծը նախապատրաստելիս օգտագործվել են մի շարք երկրների՝ այդ թվում Ռուսաստանի Դաշնության, Լատվիայի և Վրաստանի համապատասխան օրենքների դրույթները:

Օրինագծի մշակմանը մասնակցել են Մամուլի ազգային ակումբի, «Ինֆորմացիայի ազատության կենտրոն» ՀԿ ներկայացուցիչները, ինչպես նաև իմ օգնականներ՝ Արմենուհի Սաղաթելյանը և Երվանդ Դալլաքյանը:

Օրնագծերի փաթեթը 2009 թվականի մարտի 26-ին համապատասխան եզրակացություններ ստանալու նպատակով էլեկտրոնային փոստի միջոցով ուղարկվել է թվով 45 ԶԼՄ-ների (ցանկը կցվում է), որոնցից առ 13.05.2009 թ. առաջարկություններ և դիտողություններ են ստացվել միայն «Ազատամտություն» և «Հայք» թերթերից, ինչպես նաև «Հայաստանյան Հանրային Հեռուստաընկերություն» ՓԲԸ-ից: Դրանք հաշվի են առնվել օրինագծի մշակման ընթացքում:

Օրինագիծը լրամշակվել է կառավարության 18.06.2009թ. եզրակացության մեջ նշված առաջարկությունների և դիտողությունների հիման վրա: Կառավարության ներկայացրած 16 առաջարկություններից ընդունվել է 13-ը, իսկ չընդունված 3 առաջարկությունների վերաբերյալ տրվում են ներքոհիշյալ պարզաբանումները:

Վերոհիշյալ եզրակացության մեջ նշված օրինագծի հոդված 4.1-ի 3-րդ կետի (տես լրամշակված տարբերակի 2-րդ կետը) վերաբերյալ առաջարկություններն ընդունելի կլինեին, եթե այդ հոդվածի սկզբում նշված չլիներ, որ «Լրագրողը օրենքով սահմանված կարգով իրավունք ունի» ձևակերպումը: Բացի այդ, «Ձերբակալված և կալանավորված անձանց պահելու մասին» ՀՀ օրենքի 48-րդ հոդվածի 7-րդ ենթակետից հետո ամրագրված մասը, ինչպես նաև «Հայաստանի Հանրապետության քրեակատարողական օրենսգրքի» 22-րդ հոդվածի

ՏԵՂԵԿԱՆՔ

«ԶԱՆԳՎԱԾԱՅԻՆ ԼՐԱՏՎՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ» ՀՀ ՕՐԵՆՔՈՒՄ ՓՈՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆ ԵՎ ԼՐԱՑՈՒՄՆԵՐ ԿԱՏԱՐԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ» ԵՎ «ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՔՐԵԱԿԱՆ ՕՐԵՆՍԳՐՔՈՒՄ ՓՈՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆ ԿԱՏԱՐԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ» ՆԱԽԱԳԾԵՐԻ ՓԱԹԵԹԻ

Սույն օրենքի ընդունման կապակցությամբ այլ օրենքներ ընդունելու կամ այլ օրենքներում փոփոխություններ կատարելու անհրաժեշտությունը բացակայում է:

2.1 կետի դրույթները, որոնց հիման վրա օրինագծում կատարվել են համապատասխան փոփոխություններ, թերևս փարատում են բոլոր մտահոգությունները: Առավել ևս, որ վերիհիշյալ օրինագծերում ամրագրված մուտքի և ելքի կարգը սահմանում է պետական կառավարման լիազորված մարմնի ղեկավարը: Կառավարության եզրակացության մեջ օրինագծի հոդված 4.1-ի 13-րդ և 15-րդ կետերին (տես լրամշակված տարբերակի 11-րդ և 13-րդ կետերը) վերաբերող առաջարկությունների ընդունումը մեր կարծիքով կարող է սահմանափակել լրագրողի իրավունքները: Բացի այդ, հոդվածի սկզբում նշված է «Լրարողն օրենքով սահմանված կարգով իրավունք ունի», որը թերևս լուծում է հարցը: Ի դեպ Ռուսաստանի Դաշնության «Զանգվածային լրատվության միջոցների մասին» օրենքի 47-րդ հոդվածի 2-րդ և 3-րդ կետերում ամրագրված է մեր կողմից ընդունված մոտեցումը: Կառավարության եզրակացության մեջ նշված օրինագծի 4.3 հոդվածը հանելու վերաբերյալ առաջարկությունը չի ընդունվել, որովհետև մեր կարծիքով դա չի հակասում «Օպերատիվ-Հետախուզական գործունեության մասին» ՀՀ օրենքի 21-րդ հոդվածին: Ի դեպ օրինագծի «Թաքնված գրառում» վերնագրված 4.3 հոդվածով նախատեսված դրույթները ամբողջությամբ կրկնում են Ռուսաստանի Դաշնության վերոհիշյալ օրենքի 50-րդ հոդվածը: Ինչ վերաբերվում է Քրեական օրենսգրքում առաջարկվող փոփոխությանը, ապա դա կատարվել է ելնելով «Զանգվածային լրատվության մասին» ՀՀ օրենքի 4-րդ հոդվածի դրույթներից, ինչպես նաև լրատվության ոլորտում խոսքի ազատության իրավունքի ապահովմանը խոչընդոտելու համար պատասխանատվությունը մեծացնելու անհրաժեշտությունից: Այդ հարցում ևս հաշվի են առնվել կառավարության առաջարկությունները:

ՏԵՂԵԿԱՆՔ

«ԶԱՆԳՎԱԾԱՅԻՆ ԼՐԱՏՎՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ» ՀՀ ՕՐԵՆՔԻ ԵՎ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՔՐԵԱԿԱՆ ՕՐԵՆՍԳՐՔԻ ՓՈՓՈԽՎՈՂ ՀՈԴՎԱԾՆԵՐԻ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՕՐԵՆՔԸ
Ընդունված է 2003 թվականի դեկտեմբերի 13-ին

ԶԱՆԳՎԱԾԱՅԻՆ ԼՐԱՏՎՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ

ՀՈԴՎԱԾ 4. ԼՐԱՏՎՈՒԹՅԱՆ ՈԼՈՐՏՈՒՄ ԽՈՍՔԻ ԱԶԱՏՈՒԹՅԱՆ ԻՐԱՎՈՒՆՔԻ ԱՊԱՀՈՎՄԱՆ ԵՐԱՇԽԻՔՆԵՐԸ

1. Լրատվական գործունեություն իրականացնողները եւ լրագրողները գործում են ազատորեն` իրավահավասարության, օրինականության, խոսքի (արտահայտվելու) ազատության եւ բազմակարծության սկզբունքների հիման վրա:

Լրագրողն իր մասնագիտական օրինական գործունեության ընթացքում, որպես հասարակական պարտք կատարող անձ, պաշտպանվում է Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ:

2. Լրատվության միջոցները թողարկվում եւ տարածվում են առանց նախնական կամ ընթացիկ պետական գրանցման, լիցենզավորման, պետական կամ որեւէ այլ մարմնում հայտարարագրման կամ որեւէ մարմնի ծանուցման:

Հեռուստառադիոհեռարձակման լիցենզավորումն իրականացվում է հեռուստատեսության եւ ռադիոյի մասին Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությանը համապատասխան:

3. Արգելվում է`

1) գրաքննությունը.

2) որեւէ տեղեկատվություն տարածելուն կամ դա տարածելուց հրաժարվելուն նպատակաուղղված կամ դրան հանգեցնող հարկադրանքը լրատվական գործունեություն իրականացնողի եւ լրագրողի նկատմամբ.

3) լրագրողի մասնագիտական օրինական գործունեությանը խոչընդոտելը.

4) խտրականությունը լրատվության համար անհրաժեշտ սարքավորումների եւ նյութերի քաղաքացիական շրջանառությունում.

5) ցանկացած, այդ թվում` այլ երկրներում թողարկված եւ տարածված լրատվության միջոցներից օգտվելու` անձի իրավունքի սահմանափակումը:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՔՐԵԱԿԱՆ ՕՐԵՆՍԳԻՐՔ

(Ընդունված է 2003 թվականի ապրիլի 18-ին)

ՀՈԴՎԱԾ 164. ԼՐԱԳՐՈՂԻ ՄԱՍՆԱԳԻՏԱԿԱՆ ՕՐԻՆԱԿԱՆ ԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒԹՅԱՆԸ ԽՈՉԸՆԴՈՏԵԼԸ

1. Լրագրողի մասնագիտական օրինական գործունեությանը խոչընդոտելը կամ նրան տեղեկություններ տարածելուն կամ տարածելուց հրաժարվելուն հարկադրելը`

պատժվում է տուգանքով` նվազագույն աշխատավարձի հիսնապատիկից հարյուրհիսնապատիկի չափով:

2. Նույն արարքները, որոնք կատարել է պաշտոնատար անձն իր պաշտոնեական դիրքն օգտագործելով`

պատժվում են տուգանքով` նվազագույն աշխատավարձի հարյուրապատիկից երկուհարյուրհիսնապատիկի չափով, կամ ազատազրկմամբ` առավելագույնը երեք տարի ժամկետով` որոշակի պաշտոններ զբաղեցնելու կամ որոշակի գործունեությամբ զբաղվելու իրավունքից զրկելով` առավելագույնը երեք տարի ժամկետով կամ առանց դրա: (164-րդ հոդվածը փոփ. 01.06.06 ՀՕ-119-Ն օրենք)

ՏԵՂԵԿԱՆՔ

ՍՈՒՅՆ ՓԱԹԵԹԻ ՄԱՍԻՆ ԻՐԱԶԵԿՎԱԾ ԶԼՄ-ՆԵՐԻՆ ՑԱՆԿԻ

ԹԵՐԹԵՐ

1. «168 ժամ»
2. «Առավոտ»
3. «Ավանգարդ»
4. «Ազատամտություն»
5. «Ազգ»
6. «Չորրորդ Իշխանություն»
7. «Գոլոս Արմենիի»
8. «Հայաստանի Հանրապետություն»
9. «Հայք»
10. «Հայկական Ժամանակ»
11. «Հայոց Աշխարհ»
12. «Հրապարակ»
13. «Իրավունք դե ֆակտո»
14. «Նովոյե Վրեմյա»
15. «Փակագիծ»
16. «Տարեգիր»
17. «Ժամանակ»
18. «Այբ Ֆե»
19. «Ռեսպուբլիկա Արմենիա»
20. «Իրավունք»
21. «Նոյան Տապան»

ՀԵՌՈՒՍՏԱԸՆԿԵՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

1. «ԱԼՄ ՀՈԼԴԻՆԳ» ՍՊԸ
2. «ԱՐ»
3. «ԱՐՄԵՆՀԱԿՈԲ»
4. «ԱՐՄԵՆԻԱ»
5. «Հ2»
6. «ԱՐՄՆՅՈՒԶ»
7. «ԴԱՐ-21»
8. ՀԱՅ TV
9. «ՀԱՅՐԵՆԻՔ»
10. «ԿԵՆՏՐՈՆ»
11. «Հ1»
12. «ՇԱՆԹ»
13. «ՇՈՂԱԿԱԹ»
14. «ԵՐԵՎԱՆ TV»
15. «ԵՐԿԻՐ ՄԵԴԻԱ»

ՌԱԴԻՈԸՆԿԵՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

1. Հանրային ռադիո
2. «Ազատություն» ռադիոկայան

ԼՐԱՏՎԱԿԱՆ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

1. «Նոյան Տապան»
2. «Մեդիամաքս»
3. «Արմինֆո»
4. «Արմենպրես»
5. «Արմմեդիա»
6. «Արկա»
7. «ԱԻՄ Նովոստի-Արմենիա»